

CO JE TI PO MNĚ, JEŽÍŠI?

(Krnov, 12.10.2025)

I.čtení: evangelium podle Marka 5,1-20

II.čtení: evangelium podle Marka 5,7: „Co je ti po mně, Ježíši, synu Boha nejvyššího?“

Co vlastně přivedlo Ježíše na zem? Z jakého důvodu se Bůh stal člověkem a prošel tou pozemskou zkušeností? Proč učil lidi a proč se vydal k ukřižování?

Starokřesťanské vyznání (Nicejsko-cařihradské) říká, že to bylo pro nás a pro naši spásu. Ale co to vlastně znamená?

Někdy mám pocit, že tuhle pravdu vyznáváme, rozumem respektujeme, ale neuvědomujeme si její skutečný dosah. Pro nás a pro naši spásu! To ovšem musí znamenat pro každého z nás, tedy i pro mne a moji spásu!

Někdy se člověk utopí v tom množném čísle. Řekne si, je to krásné, že Ježíš položil svůj život za všechny lidi, že přinesl Boží lásku všem lidem, že dává naději nám i budoucím... ale sám si pak řekne „Kdo jsem já, abych si tohle přivlastňoval? Jsem maličký a bezvýznamný, jak by si mne mohl velký Bůh povšimnout?“

Evangelium říká, že v krajině Gerasenské (nebo Gadarenské) žil člověk, posedlý zlým duchem. Byl nebezpečný sobě i okolí a nikdo, ani on sám, ho nedokázal zklidnit nebo ovládnout.

Tato diagnóza je nám dnes poněkud cizí a nesrozumitelná. Někdy se snažíme zařadit tuto formu postižení mezi psychické poruchy – některé se mohou projevovat podobným způsobem – ale to asi trochu pokulhává za skutečností.

Bible říká, že ten člověk nemohl ovládat sám sebe, že jej ovládal někdo jiný nebo něco jiného – zlý duch. Člověka můžou ovládat různé věci; člověk sebou někdy nechá zmítat a cloumat, svazují ho různé zlovyky, touhy, ale i horší mocnosti...

Ten člověk nemohl dokonce ani žít mezi lidmi, tedy aspoň ne mezi živými. Potuloval se mezi hroby, a když uviděl někoho živého, zaútočil na něj.

Ostatní se na něj dívali s hrůzou a skrz prsty. Kdo ví, jak se na sebe díval on sám – jestli vůbec měl nějaké sebeporozumění?

Možná byl nešťastný sám ze sebe, přesvědčen, že je ten nejposlednější z posledních a nejbezvýznamnější z bezvýznamných, a že mu nikdo nemůže pomoci.

Možná si pravidelně říkal: „Co by komu mohlo být po mně? Proč by se měl o mě někdo zajímat?“

Jednou do té krajiny přijede Ježíš.

Posedlý ho už z dálky pozoruje. Možná zaznamenal, jak přijížděly loďky bouří a jak Ježíš bouří uklidnil. Možná zatoužil se s tím mužem setkat, člověk, zatlačený zlým duchem do pozadí, možná vytušil, že by mu Ježíš mohl přinést vysvobození.

Ale stále byl v moci zlých sil, které jej ovládaly a zneužívaly.

Přiběhne k Ježíši a chce ho vypudit ze své krajiny. V podstatě používá exorcistní formuli! „Odejdi, Bože Všemocný, a přenechej mi tenhle kraj a tohoto člověka, abych jej nadále mohl ovládat.“

Ježíš s ním ani chvíli nesmlouvá. Příkazuje zlému duchu posedlého uvolnit. Jediné, co dovolí, je aby zlí duchové (jak se ukazuje Legie) přeskočili „na jiné vozidlo“ – do stáda prasat.

Ta skončí špatně – v šíleném úprku naskáčou do jezera, kde se předtím neutopil Ježíš s učedníky.

Poražení démoni skončí v poraženém moři...

Všichni jsou šokováni a postižený je vysvobozen. Sedí s Ježíšem a povídají si – ten, který předtím všechny napadal, klidně sedí a klábosí.

A pak se Ježíš zvedne – když ho všichni, kromě toho uzdraveného, prosí, aby se sbalil a odjel...

Ježíš odjíždí. Dohromady tady strávil – kdo ví, jestli tři hodiny.

Přijel do té krajiny od pěti tisíc posluchačů a strávníků, přes moře a bouři, s obrovským rizikem pro sebe i pro své následovníky, jen aby se setkal s jediným konkrétním zcela bezvýznamným človíčkem! A aby jej vysvobodil z područí zlých sil.

Co to říká o Kristu?

Přišel pro nás a pro naši spásu... pro mne a pro moji záchranu! Tak jako se vypravil přes rozbouřenou vodu kvůli tomu jednomu nešťastníkovi, tak i pro mne (a pro každého z vás) přišel do světa, který pro Něj měl hlavně odmítání a připravil Mu kříž.

Na každém z nás Mu záleží a každého z nás zná jménem. Ví, co nás trápí a někdy i ovládá, a přichází nám na pomoc. Nelituje ani bolestí a vlastního života – pro nás a pro naši spásu.

Vysvobozuje nás od zlého a uvádí do skutečného života v Boží lásce a spravedlnosti. Chvála Pánu Bohu!

Pane Ježíši Kriste,

Děkujeme Ti, že ses pro nás a pro naši spásu stal člověkem, prošels bolestmi a týráním, a neucouvnuks ani před smrtí na kříži.

Děkujeme Ti, že každého z nás znáš a na každém z nás Ti záleží. Pomáháš nám v našich trápeních a bolestech, pomáháš nám i s tím, s čím si sami nevíme vůbec rady.

Prosíme, ať mnoho lidí kolem nás taky může zažít Tvé vysvobození od zlých věcí a od všeho, co spoutává.

AMEN!